

**τα εργατικά συμφέροντα
παντού και πάντα πρώτα**

**ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΣΘΟΥΣ &
ΑΜΟΙΒΕΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ
ΧΡΟΝΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ**

16 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
12:00 ΤΣΙΜΙΣΚΗ & ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου & Χάρτου ν. Θεσσαλονίκης ★ Σωματείο Βάσης Εργαζομένων στον χώρο της ψυχικής υγείας & κοινωνικής πρόνοιας ★ Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση Θεσσαλονίκης

Εργατική κινητοποίηση θα πραγματοποιηθεί και στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο στις 16/2/19 (12.00, Τσιμισκή & Αριστοτέλους). Τα σωματεία που συμμετέχουν στην οργάνωση της συγκέντρωσης της Θεσσαλονίκης είναι το Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου και Χάρτου Νομού Θεσσαλονίκης και το Σωματείο Βάσης Εργαζομένων στον χώρο της ψυχικής υγείας και κοινωνικής πρόνοιας (ΣΒΕΨΥΚΟΙ), ενώ στηρίζουν και καλούν συλλογικότητες της πόλης.

Η ανακοίνωση του Σωματείου Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου Θεσσαλονίκης αναφέρει:

Δυναμώνοντας τον κοινό αγώνα μας για την προάσπιση των εργατικών συμφερόντων και δικαιωμάτων, των αναγκών, της ζωής και της αξιοπρέπειάς μας προβάλλουμε το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς και τις αμοιβές μας και τη διαχρονική μάχη μας για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Μέσα από την επίθεση στις ΣΣΕ, πέρα από το να εξασφαλίσουν χειρότερους όρους αμοιβής και εργασιακών συνθηκών για όλους και όλες μας, τα αφεντικά πόνταραν και στην υποχώρηση της δύναμης των σωματείων μας και της δυνατότητάς μας να διαπραγματευόμαστε και να αγωνιζόμαστε συλλογικά για τα εργατικά μας συμφέροντα.

Γι' αυτό και εμείς διεκδικούμε την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της ισχύος των ΣΣΕ, την κατάργηση του νόμου Βρούτση-Αχτσιόγλου που επιτρέπει ορισμό του κατώτατου μισθού με κρατική παρέμβαση και των μνημονιακών νόμων που υπονόμισαν την ελεύθερη προσφυγή των σωματείων στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ). Επίσης, διεκδικούμε και την επεκτασιμότητά των ΣΣΕ, ώστε κανένας να μη δουλεύει χωρίς συλλογική σύμβαση. Μάλιστα απαιτούμε την άμεση επαναφορά των μισθών-ημερομισθίων-ωρομισθίων στα επίπεδα που προέβλεπαν οι ΣΣΕ (Εθνική Γενική, κλαδικές, επιχειρησιακές) πριν τη μνημονιακή λαίλαπα, ώστε αυτά τα επίπεδα να αποτελέσουν τη βάση για διαπραγματεύσεις για μισθολογικές αυξήσεις. Τέλος, παράλληλα με την απαίτησή μας για αυξήσεις στο μισθό διεκδικούμε και τη μείωση του εργάσιμου χρόνου. Διεκδικώντας έτσι και το να τα βγάζουμε πέρα χωρίς να αναγκαζόμαστε να κάνουμε και δεύτερη δουλειά, αλλά και το δικαίωμά μας στον ελεύθερο χρόνο.

Οι διεκδικήσεις μας για μισθό-αμοιβές και για ΣΣΕ βασίζονται στις ανάγκες μας και όχι στις όποιες «αντοχές της οικονομίας» ή στο τι είναι «πρόθυμοι» να παραχωρήσουν οι εργοδότες και οι εκάστοτε κυβερνώντες. Είναι κρίσιμο να καταδείξουμε και τον εμπαιγμό της κυβέρνησης που εδώ και καιρό, στο πλαίσιο της δήθεν εξόδου από τα μνημόνια, διαφημίζει διαρκώς την αύξηση του κατώτερου μισθού -η οποία ανακοινώθηκε τελικά επίσημα τις μέρες αυτές- και την επαναφορά των ΣΣΕ. Από τη μια, ακόμα και

τα “ψίχουλα” που παρουσιάζουν ως αυξήσεις ουσιαστικά δε θα έρθουν ποτέ στις τσέπες μας, εξαιτίας της επικείμενης μείωσης του αφορολόγητου εισοδήματος. Από την άλλη, η κατάργηση του καθεστώτος του υποκατώτατου μισθού συνοδεύεται από την ήδη αποφασισμένη επιδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό του 50% των ασφαλιστικών εισφορών των εργοδοτών για τους εργαζομένους κάτω των 25 ετών, ώστε να μην αντιμετωπίσουν αυξημένο κόστος οι εργοδότες! Επίσης, η κυβέρνηση έχει ήδη θέσει σε εφαρμογή το νόμο για ορισμό του κατώτατου μισθού με κυβερνητική απόφαση βάσει των “αντοχών της οικονομίας” και όχι μέσω ελεύθερης συλλογικής διαπραγμάτευσης εργαζομένων κι εργοδοτών (...και σίγουρα ούτε κατά διάνοια βάσει των αναγκών μας). Τέλος, μέσω των διάφορων περιοριστικών διατάξεων (όπως κατάθεση μητρώου των εργοδοτικών οργανώσεων που να δείχνει ότι απασχολούν το 50% των εργαζομένων του κλάδου), δίνεται η δυνατότητα στα αφεντικά να μπλοκάρουν την επεκτασιμότητα των ΣΣΕ.

Οι απολύσεις, σε συνδυασμό με την έξαρση της ανεργίας αλλά και την επικράτηση της επισφάλειας ως βασική εργασιακή συνθήκη, καταδεικνύουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο το πόσο αναλώσιμοι είμαστε όλοι και όλες εμείς, ο κόσμος της εργασίας. Από τη μια στιγμή στην άλλη ο καθένας και η καθεμιά μας μπορεί να βρεθεί στο δρόμο, δίχως δουλειά και χωρίς να μπορεί να εξασφαλίσει τα αναγκαία μέσα για να ζήσει αξιοπρεπώς. Είτε επειδή ως παλιότερος-παλιότερη κοστίζει περισσότερο στην επιχείρηση σε σχέση με έναν νέο ή μία νέα, είτε επειδή διεκδικεί δικαιώματα, είτε γιατί είναι έγκυος, είτε γιατί «περισσεύει», είτε γιατί «δεν αντέχει η οικονομία», είτε τέλος γιατί αυτή είναι η φύση του καπιταλιστικού συστήματος.

Είναι ανάγκη να αντιληφθούμε τη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας ως οι πραγματικοί παραγωγοί του πλούτου που υπάρχει γύρω μας. Και δίχως να αναμένουμε τίποτα από τους όποιους «σωτήρες» και χωρίς να εξαπατόμαστε από την κυβερνητική προπαγάνδα, με όπλο μας την ταξική-συναδελφική αλληλεγγύη, με τη συσπείρωσή στα σωματεία μας, να συνεχίζουμε ολοένα και πιο δυναμικά να οργανωνόμαστε και να αντιστεκόμαστε συλλογικά μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς μας. Εξίσου αναγκαίος είναι και ο οριζόντιος συντονισμός των εργατικών σωματείων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα στη βάση των κοινών συμφερόντων της τάξης μας. Όπως άλλωστε και η συστράτευση του συνόλου των αντιστεκόμενων και καταπιεζόμενων κομματιών της κοινωνίας στους ταξικούς-κοινωνικούς αγώνες καθώς και η σύνδεση των αγώνων αυτών.

Να συμμετέχουμε όλοι και όλες στην εργατική συγκέντρωση το Σάββατο 16 Φλεβάρη 12μ Τιμιακή με Αριστοτέλους.